

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXXXII. An Crvx Christi sit veneranda, & quatenus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

primi Principii: Non externo latreutico; qui est sacrificium. 3. Quia hæresis fuit, teste Irenæo l. 1. c. 24. Epiph. hæresi 27. Aug her. 7. afferens eum cultum imaginibus. Nam Deus est, quod in igitur doceat; non est Deus ipsa. Vnde, O Crux auctor spes unica: id est, Christe crucifixe. Sicut Deut. 32. Audite cœli, que loquor. Ita istud, Salve Crux pretiosa; prosopopœia est, desiderans fructum Crucis.

IV. *Cultus per se proprius imaginum est quidam imperfectus, qui analogicè reducitur ad speciem eius cultus, qui debetur exempla i.* Species autem cultus religiosi sunt, Latria, Hyperdulia, Dulia; quæ debentur naturæ intelligenti. Quia sicut habet imago se ad suum exemplar, ita se habet cultus imaginis ad cultum exemplaris: Sed imago est ipsum exemplar analogicè, & secundum quid: ergo & cultus imaginis esse debet secundum quid.

QVÆSTIO LXXXII.

*An Crux Christi sit veneranda,
& quatenus?*

LUTHERANI æquè ac CALVINIANI inimici Crucis Christi, successores damnatorum hæresiarum, ex suo Magistro istad dicere LUTHERO to. 2. Wittenb. fol. 539. *Si in campo conficerem vexillum Crucis, et ipse foret crucifixus, fingerem ab eo hand se-
cus, ac si me diabolus insequeretur: Idem in Po-
stilla fol. 148. Utinam nulla unquam corona
spinea, aut crux extitisset. Si qua particula S.
Crucis mihi donaretur, foretque in manu mea;
equidem isthaec continuò conderem, ubi nec sol
ipsam videret. Quodque de Cruce dico, idem
de quibusunque Reliquis dictum volo. Idem
tom. 7. Wittenb. fol. 393. Flammis deslagret
omnia festa Crucis. Idem tom. 2. VVittenb.
fol. 4. *Mens Carolstadius cum prophetis suis**

vociferantur, & incendunt vulgus dicentes: se-
ca, diseca, distracte, discerpe; dinerva, dif-
fringe, transfode, abiace, conculta, alapas in faci-
em idolis infringe. Vides Crucifixum; in fa-
iem illi inspue.

LUTHERANIS dictum, factum Calvinianis. Quorum argumenta cum responsio-
nibus repete ex mea Genealogia part. 1. qua-
fio. 24.

SVA DENT CALVINISTÆ porro istis apud Scharpium in Cursu Theol. 1. Adoran-
dæ Crucis nec præceptum est nec exemplū in Scripturis. 2. Latreutica adoratio solius
Dei est: ergo eam tribuere Crucis est hanc fa-
cere Deum. 3. Si ei ob Christi contractū
debetur adoratio: ergo magis ventri Matris;
& asino palmario, & iuda labii, &c. 4.
Cruci, quam Resurrectioni, plus tribuitur in
hoc *Crucem tuam adoramus; Resurrectionem
glorificamus.* 5. Christi Humanitas separata
à Divinitate, non esset Latræ cultu ado-
randam: minus ergo Crux. 6. Sp. Sanctus
est in baptismo; nec tamen ibi adorandus: si-
go minus Crux.

AUTOR. Tribus omnia comple-
ctar: 1. Veneranda est ipsa crux Christi:
2. Omnis Crux: 3. Et signum
Crucis.

1. *Lignum Crucis venerabile est.*

1. Quia eam Christus elegit sponte,
non innitus; Vti Aram sui Sacrificij,
Numini placando; Vti Scalam sibi ad re-
gnum: Vt instrumentum liberationis
nostræ; Vt tropœū triumphi de diabolo
deuictio: Quibus ille mirificum eis on-
tulit honorem. De quibus singulis S.
Scripturæ testimonia require in meo
Antichristo p. 1. q. 25.

2. Quia Mysteria S. Crucis sunt ve-
neratione dignissima. De quibus Eph 3.
Ut possitis comprehendere cum omnibus San-
ctis, quæ sit latitudo, & longitudo, & sub-
limitas, & profundum.

3. Quia

3. Quia Intentio S. Crucis docet Dei in eam curam a honorem admirabilem à miraculis, testem nostri in Crucem honoris adprobati, sibi que grati.

4. Mirificis lignum Crucis honoribus affecit omnis retro antiquitas Christiana Imperatorum, Episcoporum, populorum, nationum, ac orbis vniuersi.

5. Quia Exaltatio quoque illius gradibus fuit illustrata signis.

6. Silocus, ubi Angelus stetit, *Exod. 3. Ios. 5.* terra sancta fuit: quanto sanctior, ubi stetit Christus. Si Sudaria & semicinctio Pauli, Vmbra Petri, pluribus saluti fuit; suntque sacramenta salutaria Vasa gratiae, ideoque honoranda; quanto amplius *Lignum felix*, ut Sibylla canit, *in quo Deus ipse peperit?*

DICO AD I. Ut ab autoritate negatiua argumentum dicitur, sic reiicitur.

AD II. Deo latraria tribuitur soli immediate & ultimare: Cruci vero ipsi non propter ipsam, sed relatiue ad Christum.

AD III. Magna talium est & Crucis disparitas. Illa enim isthuc nunquam intendit vel Christus, vel se intendere ostendit ipse, aut Ecclesia, aut Patres. Quanquam *beatus venter, qui te portauit.*

AD IV. Resurrectionem & Crucifixionem iuxta & adoramus, & glorificamus in concreto, scil. Crucifixum, & Resurgentem. Ut igitur sepulcrum Domini est gloriosum, sic & Crux.

AD V. Posito impossibili nil sequitur. Nihilominus hoc posito, quædam ei deberetur adoratio ob præcedentem Unionem hypostaticam: sed non habet subsistentiam.

AD VI. In baptismone non est persona, sed gratia Sp. Sancti communis S. Trinitati: idque in actu transiente baptismationis.

II. *Imago crucis omnibus esto veneratio-*

ni. 1. Vel ob istud, quia Matth 24:

Tunc apparebit signum Filii hominis in celo.

2. Quia sic pluribus sanctum Conci- liis est: *Vt Synodo VI. VII. VIII.*

3. Sic vsus mosque Maiorum, & Antiquitatis antiquissimæ tullit, ac postulat in bello & pace, in publico & priuato. Unde Lactantius ait: *Flecte genu, Lignumque Crucis venerabile adora.*

4. Quot, quamque admirandæ æquæ ac salutares Crucis apparitiones factæ historias temporum illustrarunt? Quæta per cruces in orbe miracula sunt descripta?

5. Denique signa rerum sanctorum sancti sunt ac venerabilia: tale Crux est omnis: ergo.

III. *Signum Crucis transiens*, quo sepij consignare Deo semper consueverunt, sicut etiam venerabile. 1. Testibus Veter. Testamenti Figuris: ut est, *Exod. 20.* Sanguis Agni in postibus adiunum: id est, ait S. Aug. l. de Catechiz. rudib.

2. 20. signum crucis in frontibus Christianorum. Item *Ezech 9.* signum Tau, teste Cypriano & Hieron. &c. 2. Ita Consensus omnium retrò extatum, Doctorum; ac Fidelium usus. 3. Miracula testantur, usumque adprobantur. Quæ omnia supradicta demonstrat illustrissimè Bellarminus lib. 2. de Sanctis, cap. 27. 28. 29.

OBIICIT Scharpias, 1. Signum crucis nec mandatum, nec exemplum habet in Scriptur. 2. Est institutum hu-

R 2 mani-

manitus ad Christianorum distinctionem ab aliis: ergo non est religiosum & venerabile. 3. Est superstitionis instrumentum humanitus institutum. 4. Enarrat vim crucis Christi; nam dæmones fugare Christi est, non signi, cui tribuitur.

DICO AD I. Vt supra. AD II.
Est id; sed non solum ad id. AD III.
& IV. Falsa assumta.

QVÆSTIO LXXXIII.

An, & quo fine sint extruenda Tempia?

LUTHERO-CALVINISTÆ excitanda negant tempia 1. Ad Sacrificandum. 2. Aut orandum. 3. Aut ad honorandos Sanctos: 4. Aut quod addunt Anabaptistæ & Waldenses, ad Conciones & Sacramenta ministranda. 5. Manichæi, nullam ob causam villa extrinenda esse voluerūt.

I. MANICHÆI, S. Agustino l. contra Adimantum, 10 eos refutante aieant Deum Veteris Testamen. iubentem erigi Tabernaculum & Templum, esse malum principium, non verum Deum, contrarium Deo Novi Testam. Vnde Matth. 5. *Cælum, Des sedes ast, terra autem scabellum peccatum eius.* Act. 17. *Deus non in manu: deus tempis habitat, aut manibus humanae colitur.* Hæc tñsoluta vide in Antichristo part. 1. quest. 26.

II. ANABAPTISTÆ & Waldenses negant tempia concionibus & Sacramentis esse necessaria: quod Christus prædicari in campis, montibus, desertis, mari, ad bus, plateis; baptizari in fluminibus, Cœnam per regent in priuata domo. Oppidò quam affines isti Manichæi?

III. LUTHERO-CALVINISTÆ sic docent: tempia 1. Non Sacrificiis necessaria. Quia Apoc. 21. *Templum non videt in ea, Dominus enim Deus templum illius est,* sc. Ecclesiæ militantis. teste Isa. c. 60. Ideo Salomonem debuit euersti.

AUTOR. At de Triumphantे fit ibi memio, teste Hieron & Cyrillo: & statum Legis cessisse erat signum ipsius regni salomonici.

2. Non Orationibus: Quia Matth. 6. *Tu autem cum oraveris intra in cubiculum tuum.* Ioan 4. *Verit hora, & nunc est, quando neque in monte hoc, neque in Ierusal. adorabitis.* &c. 1. T. m. 2. *Volo viros orare in omni loco levantes puras manus.*

3. Nec Sanctis honorandis tempia erigenda: quia idolatria est; teste Aug. 1. contra serm. Arian. c. 20. *Templi constitutio ad latræ cultum pertinet.* &c. Talia Lutherano calvinistæ.

AUTOR. Rectè Collocantur, 1. Ædes sacræ Prædicationi & Sacramentis: 2. Tempia Sacrificiis: 3. Oratoria orationi publicæ ac priuatæ: 4. Basilicæ, seu Memoriæ, seu Martyria Sanctis.

I. PRÆDICATONI & Sacramentis: contra Eustathium, Waldentes, & Anabaptistas: 1. Teste Christo Iesu, in meo Antichristo p. 1. q. 26. 2. Quia in Ecclesia primitiva ædes priuatæ in Ecclesiæ vertebantur: vt teste Clemente l. 10. recognitionum, Antiochiae domus Theophili, Petro concionante. Plura Eusebius l. 2. hist. c. 17 &c.

II. SACRIFICIIS Tempia ponuntur. 1. Qui tempia sunt domus altarium, sed aræ semper fuerunt: ergo & tempia. At aræ seruunt Sacrificiis necessariæ: ergo & tempia. Ita omnis Antiquitas, & Christiana Traditio, Patrumque Consensus.

III. ORATIONIBVS etiam priuatæ tempia sancte instituuntur. Ita S. Scriptura in meo Antichristo 3 quest. 26. Ita S. Patres in Bellarm. l. 3. de Sanctis c. 4. Vnde Oratoria dicebantur; & Ecclesiæ, quo euocabantur. RATIO, Deus magis est in templis, quam alibi: Vnde in nobis